

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-000379-014
Otsuse kuupäev	4. mai 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Lea Vainomäe, Signe Naarits
Tarbija	
Kaupleja	MR Liider OÜ, 12416964
Tarbija nõue	Ostuhinna tagastamine
Asja läbivaatamise aeg	20. apr 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada;
2. osaühingul MR Liider tagastada tarbijale mobiiltelefoni ostuhind 314,00 (kolmsada neliteist) eurot; tarbija nõudmisel maksta summa välja koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 ettenähtud määra;
3. kaupljal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 15. detsembril 2017 müügilepingu, millega kauplaja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle mobiiltelefon Huawei Mate 10 Lite 64 GB Dual Prestige Gold (tootekood 866221034983747) ja tarbija võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kokkulepitud hind, so 314,00 eurot. Telefon anti tarbijale üle 15. detsembril 2017.

Tarbija pöördus 24. mail 2018 kauplaja ametliku hoolduspartneri (MTTC Eesti OÜ) poole probleemiga selles, et telefoni ekraanile on ilmunud kollane laik; seadmel

asendati esipaneel. Tarbija pöördus sama probleemiga teistkordselt hoolduspartneri poole 4.märtsil 2019; seade remonditi. 2.juulil 2019 andis tarbija hoolduspartnerile telefoni üle sama probleemiga; 3.juulil 2019 vormistas hoolduspartner telefoni mahakandmise akti. Akti on kantud märke selles, et tarbija soovib tehingust taganeda (seadmest loobuda). Tarbija viis akti ja telefoni kauplejale, millele järgnevalt kaupleja saatis seadme remonti teise töökotta; peale kolmenädalast perioodi tagastati seade tarbijale. 11.detsembril 2019 esitas tarbija samalaadse pretensiooniga kauplejale telefoni ja lepingust taganemise avalduse. Kaupleja raha ei tagastanud. 27.detsembril 2019 teatas kaupleja, et telefonil on vahetatud esipaneel ja emaplaat ning telefon on tarbijale tagastamiseks valmis.

Tarbija väidab, et on tehingust taganenud ega soovinud enam telefoni remonti. Juba kolmas remondikord oli kaupleja poolt temale peale sunnitud. Tarbija nõuab ostuhinna tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leiab, et tarbija nõue ei ole põhjendatud. Hoolduspartner kandis telefoni maha põhjusel, et pidas emaplaadi vahetust liiga kalliks. Kaupleja on tellinud remondi telefoni maaletoojalt; remont on tehtud väga kiiresti.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul. VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ostjale ülemineku, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise, ostuhinna tasumise ja kauba üleandmise üle. Pooltel on vaidlus ostjale üleantud kauba kvaliteedi üle. Puudused kvaliteedis on hinnatavad asja mittevastavusena VÕS § 217 lg 2 p 2 ja 6 tähenduses. VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi; ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas.

VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijalemüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

VÕS § 218 järgi vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenud puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal.

Vaidlust ei ole selles, et tarbija on kahe aasta kestel esitanud kauplejale (volitatud hoolduspartnerile) korduvalt samalaadse vea kirjeldusega pretensioone. VÕS § 222 järgi oli kaupleja õigustatud lepingu tingimustele mittevastava asja parandama või asendama. Paraku vaatamata tehtud remonttöödele on häired telefoni töös jätkunud; seega tuleb remont lugeda ebaõnnestunuks. Sarnasel seisukohal on olnud kaupleja hoolduspartner, vormistades kolmanda pretensiooni järgselt telefoni mahakandmise akti.

VÕS § 116 lg 1 ja 2 järgi võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; oluliseks loetakse rikkumist, mille tagajärjel jääb pool ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis. VÕS § 223 lg 1 ja 2 järgi loetakse müüja lepingut oluliselt rikkunuks, kui asja parandamine ebaõnnestub; samuti siis, kui asja parandamisega põhjustatakse tarbijale põhjendamatuid ebamugavusi.

Komisjoni hinnangul tuleb eeldada, et tarbija oli mobiiltelefoni ostmisel õigustatud lootma, et ta saab seda igapäevaselt kasutada. Korduvate remondiperioodide tõttu sai tarbija õigustatud ootus olulisel määral kahjustatud; kauplejast tingitud põhjustel puudus tal võimalus müügieset pikema perioodi kestel otstarbekohaselt kasutada.

Komisjon peab vajalikuks selgitada kauplejale, et VÕS § 188 järgi on lepingust taganemine ühepoolne kujundusõigus, mis jõustub ajast, kui kaupleja saab tarbija tahteavalduse kätte; taganemine vabastab lepingu pooled nende lepinguliste kohustuste täitmisest. Tarbija tahe lepingust taganeda on kantud 3.juulil 2019 vormistatud seadme mahakandmise akti; kauplejal puudus õiguslik alus siduda tarbija tahteavalduse kehtivust akti kehtivuse tähtajaga.

Pooled ei vaidle selles, et tarbija 10.detsembri 2019 taganemisavaldus on kauplejale üle antud 11.detsembril 2019; sellega muutus avaldus kehtivaks ning müügileping lõppes. Tarbija ei ole seotud kaupleja poolt peale lepingu lõppemist tehtud valikutega, so on kaupleja algatusel tehtud hilisema remondiga.

VÕS § 189 järgi võib pool lepingust taganemise korral nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist. Tarbija on nõudnud ostuhinna tagastamist; kauplejal lasub kohustus tagastada tarbijale temalt tehingu alusel saadu, so 314,00 eurot.

Kaupleja langes rahalise kohustuse täitmisega viivitusse 12.detsembrist 2019. VÕS § 101 lg 1 p 6 ja 113 järgi on võlausaldajal õigus nõuda rahalise kohustuse täitmisega

viivitamise korral võlgnikult viivitusintressi tasumist. Tarbijal on õigus nõuda kauplejalt viivitusintresside tasumist VÕS §-s 113 ettenähtud seadusjärgses määras (0,0219% päevas).

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija ostuhinna tagastamise nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele; tarbijal on õigus viivitusintressile.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

Lea Vainomäe

Signe Naarits

/allkirjastatud digitaalselt/